

Formentlig er en saadan nedsat, og da det ikke skulde synes saa uhyre vanskeligt at løse det Problem at optage Udlændinge til Skat efter kortere Tids Forløb end et Aar, vil jeg tillade mig at spørge, om man snart i den Henseende kan vente et praktisk Resultat fra den siddende Kommission. Endelig kunde vi fra vor Side ogsaa ønske i Loven af 1912 at faa indført Forandringer med Hensyn til, hvad der skal betragtes som skattepligtig Formue. Da vi havde Skattelovene til Behandling sidst, omtalte jeg dette Forhold og nævned, at vi kunde ønske, at Kunstsamlinger og værdifulde Indbosamlinger, Ting, som nu ikke sjældent betales med fabelagtige Beløb, og som faktisk er Formue, ogsaa skulde indtages under Skattepligten. Imidlertid har man ikke ment i Udvalget, at hvert Fald ikke paa dette Tidspunkt, at kunne gaa med til, at de ønskede Forandringer indførtes. Vi fra vor Side tror imidlertid, at vore Ønsker er i den Grad oplagt naturlige, saa vi tør haabe paa, at naar vi nu inden saa meget længe kommer til at tage Loven af 1912 op til en mere indgaaende Revision, vil man kunne finde fornøden Tilslutning til, at vore Ønsker i de angivne Henseender imødekommes.

Finansministeren (Brandes): Jeg tænker, at de ærede Medlemmer, som her er til Stede — de er ikke saa særdeles mange i Antal, men det drejer sig jo ogsaa kun om Skattelovforslag til en 300—400 Mill. Kr. —, vil forstaa og ogsaa paaskønne, at jeg indskrænker mig til meget faa Bemærkninger. For mig som Finansminister er der ikke Grund til at dvæle ved de forskellige Begrundelser, som har ført ærede Medlemmer af det nedsatte Udvalg til Enstemmighed, heller ikke til at dvæle ved de Betænkeligheder, som de paa Vejen til Enstemmighed har næret. Jeg har kun Anledning til at ytre min store Tilfredshed og Tak overfor dette, at Enstemmighed er tilvejebragt, saaledes at der nu ikke kan opstaa nogen Strid, i alt Fald da ikke nogen Strid af Betydning, om disse Lovforslag, og saaledes at det finansielle Resultat, som jeg tilsigtede ved Fremsættelsen af disse, efter al Rimelighed ogsaa opnaas, naar Lovforslagene nu bliver ændret. Dette er for mig det afgørende. De Ændringer, som Lovforslagene vil undergaa nu ved anden Behandling, har ikke for mig været saa vigtige, at jeg ikke har kunnet tiltræde dem. Adskillige er jo stilled til Finansministeren efter Udvalgets Opfordring, adskillige og

saa uden Udvalgets Opfordring, men om dem alle gælder det, enten Udvalget stiller dem eller Finansministeren, at der er Enighed om dem. Dette gør, at der, som sagt, ikke er synderlig Grund for mig til at udtale mig udførligt, saa meget mere, som det egentlig er Ændringsforslagene, denne Forhandling gælder, og de mere almindelige Betragtninger, som er gjorte gældende af forskellige Ordførere, snarere hørte hjemme under en første eller en tredje Behandling end just under denne. Ikke desto mindre forstaaer jeg meget vel, at man fremfører dem ved denne Behandling, fordi de behøves eller i alt Fald efter Ordførernes Mening behøves som Begrundelse af, at man enstemmigt har kunnet gaa med til de Ændringsforslag, som foreligger. Men nogle Bemærkninger om, hvad der her ytres, synes jeg dog, det er nødvendigt, at jeg gør.

Den ærede Ordførers Betragtninger har jeg ganske tiltræde, saaledes som han udviklede dem overfor Ændringsforslagene. Et af disse Ændringsforslag, et Ændringsforslag til Lovforslaget om Ændringer i Indkomst- og Formueskatten for Aaret 1920—21, berører Spørgsmaalet om Friaktier, og den ærede Ordfører udviklede, hvorledes man var kommet til den Affattelse, som nu foreligger. Angaaende det Punkt gjorde den sidste ærede Ordfører, Ordføreren for det konservative Folkeparti (Korsgaard), mig et Spørgsmaal om, hvorledes jeg forstod Ordet: regelmæssigt noterede Aktier; det nævned nemlig den ærede Ordfører for Udvalget ikke. Jeg maa sige, jeg forstaaer det saaledes, at det er de Aktier, som noteres enten daglig eller ved ugentlig Notering paa Børsen; det er den saakaldte Torsdagsnotering, jeg hentyder til. Skulde det Tilfælde foreligge, at et Aktieselskabs Aktier kun kommer til Notering hvert halve Aar eller saa, maa jeg regne saadanne Aktier ind under de unoterede Aktier. Jeg haaber dermed at have tilfredsstillet det ærede Medlems Forespørgsel. Vi er enedes om i Udvalget, efter mit Forslag maa jeg sige, ikke at regne de unoterede Aktier med; men hvis Aktiens Notering er saa sjælden, som den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti har omtalt, halvaarlig eller maaske med endnu større Mellemlum, mener jeg ikke, den kan falde ind under Lovforslagets Bestemmelse, saaledes som den vil blive, naar Ændringsforslaget vedtages.

Den ærede Ordfører spurgte paa Foranledning af Udvalget, hvorledes jeg vilde